

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Ο ΑΝΑΠΟΦΑΣΙΣΤΟΣ

“Η αναποφασιστικότης δεν είναι έλλαττωμα, είναι άρρωστεια, κι άρρωστεια μάλιστα δχι τόσο σπάνια δσο νομίζουμε, άρρωστεια πού βασανίζει τόν ανθρώπο στις πιο ασήμαντες και στις πιο σπουδαίες περιστάσεις της ζωῆς του και πού τυραννεύει δχι μόνον έκεινον πού πάσχει ἀπ' αυτήν, ἀλλά και ἔκεινον πού τὸν περιπτυγμόζουν, άρρωστεια τέλος, πού βασανίζει, παραλύει, και γελοιοποιεί ἔκεινον πού τὴν ἔχει.

“Ενας ανθρώπος πού πάσχει α' τὴν ἀρρωστεια αὐτὴ είναι ἀναποφασιστος σὲ δλα, σετην ἔκλαγη ἐνός φορέματος, δπως και ἐνός σπιτιοῦ, ἀνυποφάσιστος γιά μια ἐπίσκεψη πού πρόσκειται γά κάμη, γιά ἔνα ταξιδί, γιά τὶς διασκεδάσεις δπως και γιά τὶς υποθέσεις του. Ακούων συνχά τὸν ἑζῆς διάλογο ἐνός ηπαλλήλου τοῦ ὑποργείου τῶν Οἰκονομικῶν, μὲ τὴν γυναίκα του :

- Μαρία, μὲ συμβουλεύειν νά πάρω τὴν ὅμηρόλλα μου :
- “Οπως θέλεις, φίλε μου...
- Πιστεύεις πώς θὰ βρέξῃ :
- Δέγι ξέρω, φίλε μου...
- Τότε... νά!... τὴν πέροντα ..
- Κάνεις καλά φίλε μου.
- ‘Αλλ’ ἀν δὲν βρέξει, θὰ μου είνε βάρος περιττά’.
- Αī, καλά, μη τὴν πέρονταις.
- ‘Αλλ’ ἀν βρέξει, θὰ γίνω μούσκεμα...
- Τότε πάροντα.

— “Α! μά είσαι ἀνυπόφορο! Πάρε την... Μή την πάρος!... Τί διάλογο! Πρέπει νά ἔχη ἐπὶ τέλους κανεὶς μά σωστή γνώμη. Είσαι πολὺ ἀναποφάσιστ! Πέξ μου, μιά και καλή. Νομίζεις πως θὰ κάνω καλά ἀν τὴν πάρω ;

— “Ε, καλά! Τότε τὴν πέροντα... Και δμως... Τὸ βραδόμετρο ἀρχισε νά ἀνεβαίνη ἀπὸ σημερο τὸ πρωὶ ‘Ο ούρανός καθαρίζει. Τὰ σύννεφα φεύγουν. ‘Εάν δικαίως θὰ είνε καλός, δὲν θάχω πια τὸν νοῦ μου σ' αὐτὴν τὸν διαλογισμόρέλα και θὰ τὴν χασω... ‘Α! μά τὴν πίστη μου! χωρίς ἀλλά, δὲν θὰ τὴν πάρω.

Τέλος φεύγει κυρίως ἀναποφάσιστος. Περνῶντας δμως ἀπὸ τὸν διάδομο βλέπει τὴν ὅμηρόλλα του, τὴν πέρονται και φθάνοντας κάτω στὴν εἰσόδο... τὴν ἄφηνει στὸν θυρωδό!...

(‘Απ’ τὸ Γαλλικό, τοῦ ‘Εργάτου Λεγκονδέ).

νηγιάρη, δροστο, παράλυτο, ἐτοιμοθάνατο ποιητή—μόνο και μόνο ἐπειδὴ τὸ σωματικὸ αὐτὸ ἐρείπιο λεγόταν ‘Ερρίκος Χάινε, ἐπειδὴ είχε συγκινήσει τὴν ψυχή της μὲ τὰ τραγούδια του.

“Η ιστορία μονάχα ἔνα ἄλλο δμοιο παράδειγμα ἀναφέρει : τὸν τραγικὸ και ωυλικὸ ἔωτα τοῦ ‘Αβιαλάρδον και της ‘Ελοΐτσας—ή διότα, νομίζοντας δι τὸ γάμιας θὰ ξηλώσει τὴν ὑ.τόληψη τοῦ θεολόγου συζύγου της, ἀρνήθηκε ἐνά γίνη νομίμως γυναίκα του, μολονότον τοῦ είχε παραδοθεῖ, κ' ἔνινε ἔτσι ἀφορμή νά καταστραφοῦν και οι δύο.

Και ή Καμίλλη,ἀφοῦ ἐπὶ 25 δλόκληρα χρόνια ἐμαρτύρησε μὲ τὴν ἀνάμηνη τῆς ἀγάπης της για τὸν αιυχο Χάινε,δὲν μπόρεσε μιά μέρα νά κρατήσει κ' ἔκαπος κ' ἔγραψε τὶς στιγμὲς πού πέρασε μαζῆ του, ἀποκαλύπτοντας συνάμα και τὸνομά της, τὸ ὄποιον τόσον καιρὸ τὸ είχε κρατήσει μυστικό !

“Ελα αύριο! τῆς είπε μιά μέρα δὲ τοιμοθάνατος Χάινε, καταταβαίνοντας πός λίγες μέρες τε; Ζωῆς του ἔμεναν.

Μά κεινή δέν πήγε—δέν πήγε οὔτε και νεκρὸ για τὸν φιλήση. Γιατί; ; ‘Αβυσσος σκοτεινή και ἀνεβιχνίαστος ή ψυχή τῆς γυναίκας. Μετάνοιας πικρό γι' αὐδό. Και τελείωνται τὸ βιβλίο της μὲ δάκρυα ἀπολαύσεως και μετανοίας, λέγοντας :

«Είχα ποθήσει νά πεθάνω πρὶν απ' αὐτὸν γιά νά γλυτώσω ἀπ' τὸ φλογερὸ ἔρωτα πού ἔτρωγε τὰ σωθικά μου' μά κεινος πέθανε πολὺ πιο μιστοτά ἀπὸ μένα, ἔχοντας φριχτά παράπονα ἔναντίου μου, ἐπειδὴ τὸν ἔχεσα στὶς τελευταίες του στιγμές! Και τώρα μ' ἔκδικεταις ἀπ' τὸν τάφο του, πλακώντας τὴν καρδιά μου μὲ τὸ βάρος τῆς αύστηρῆς σιωπῆς του...»

N.

Τὸ μουστάκι γίνεται πάλι τῆς μόδας :

“Μετε τὸ μουστάκι πρόσκειται νά ξαναγίνη και πάλι τῆς μόδας ; Αύτὸ τούλάχιστον βεβαιώνει τὸ διαλλικόν περιοδικὸν «Τέχνη και Μόδα», ἐπὶ τῇ βάσει, ὡς λέγει, ἔγκυόνων πληροφοριῶν.

Αἱ ἔγκυοι δὲ πληροφορίαι τοῦ ἐν λόγῳ περιοδικοῦ προέρχονται ἀπὸ τὸν ειδικούς κύλλους τῆς γαλλικῆς πρωτευόντης, οἱ διποιοι διάχολονται εἴς ἐπαγγέλματος μὲ τὶς καινοτομίες τῆς ἀνθρωπίνης μόδας.

Σημαντεόν τοις ή νέα μόδα ποὺ ἀρχισε νά ἔχη ἀρκετοὺς διαδούλους στὸ Παρίσι, δὲν ἀποτελεί μόνον τὰ ξυριζένα μουστάκια, ἀλλα και τὰ κομμένα ἀλλ' ἀμερικαία. Τὰ μουστάκια σύμφωνα μὲ τὰς ἀπατήσιες τῆς μόδας αὐτῆς πρέπει νά είνε ἀρκετά μακρύν, τοστε νά μποροῦν νά στρίβωνται ενθολά.

***

‘Η Αμερικανικές ἔκκλησις και τὸ ἀσύρματο τηλέφωνο!

Συναγωνισμὸ μεταξὺ τῶν ἐκκλησιῶν ἐφαντάζεσθε ποτε ; “Οχι βέβαια. Και δμως αὐτὸ συμβαίνει στὴν Αμερική. Οι ἐκκλησίες τὸν χωριῶν και τῶν μικρῶν πλευρῶν, διεμποτυνήθησαν πρὸς τὶς... ντομικὲς Θρησκευτικὲς ἀρχές τῆς Οὐάσιγκτον για τὶς συναγον μὲ τὸν διοῖν τοὺς κάμουν οἱ μεγάλες ἐκκλησίες, οἱ διποιες ἔγκατετεστησαν σταθμούς ἀσφαλείας τηλεφωνού μέσα στὶς αἰθουσαῖς τῶν και διαμήδουσιν κάθε Κυριακή διλα τὰ προπάρια στὰ σπήται τῶν ἔνοριῶν των !

Μὲ τὸ τρόπο αὐτό, οἱ ἐνοδίται τῶν μικρῶν ἐκκλησιῶν, ἐφωδιασμέναι μὲ ἀσύρματα τηλέφωνα, ἔγκαταιλείπονται σιγά-σιγά τὶς ἐκκλησίες των και μένουν στὸ στήτη τους, δπου ἀκούνει τὴ λειτουργία μὲ δηλη τους τὴν ἥσυχια.

***

Τὰ χείλη και δ χαρακτήρες τοῦ ἀνθρώπου

‘Ο ‘Αγγλος ἐπιστήμων Χάρος Μένδερος, ἀνεκοίνωσε τὸν παρελθόντα μῆνα στὴν ἀκαδημία τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν τοῦ Λονδίνου, οἵτις ἀπὸ τὰ χειλὶ μποροῦσε ἀξιολογα νά διαγνωσθει τὸ χαρακτήρα ενός ανθρώπου. Σύμφωνα μὲ τὶς θεωρίες τοῦ κ. Μένδερος τὰ πολὺ κόνικα κειλη δείχνουν ἀνθρωπο στληρὸ και ἔγωιστη, τὰ μακρύν και πλατεύ χειλη δείχνουν χαρακτήρου ἀπαθῆ, πεπορωμένον και παντελή ελλειπή συνειδήσεως. Τὰ μικρὰ και λεπτοκαμηνά χειλη, φανερώγουν ἀνθρωπο ἔγωιστη, άναρχο και πεισμανα, τὰ χειλη τὰ δόποια δείχνουν ειδύνυμο ἀνθρωπο και καλόκαρδο, είναι τὰ κανονικά και διένοι παχειά. Τέλος τὰ χειλη ποὺ είναι πολὺ παχειά, σαρκώδη και ἔχουν τὸ σχῆμα περισπωμένης, δείχνουν ἀνθρωπο ρωμανικό και ἐπιπόλαιο.

***

Πόση ποσότης ραδίου διάρκει στὸν κόσμο

“Οπως είναι γνωτό, τὸ προτιμώτερο και σπανιωτέρο μεταλλο στὸν κόσμο είναι τὸ ράδιο. Οι θυματάπεις θεραπευτικές ίδιοτήτες τοῦ μεταλλού αὐτοῦ ἐπιτυγχάνονται μόνον σὲ ἀλάχιστες ποσότητες, γιατὶ τὸ προϊόν αὐτὸ σπανίζει πολύ, η τιμὴ δὲ και τῶν ἀλάχιστων μορίων τους, ἀνέρχονται εἰς κολοσσαία ποσά.

Τὸ σύνολο τοῦ ράδιον τὸ ποτὸν είχε ἔξανθει ὡς τώρα σὲ διό τὸν κόσμο ἀνέρχεται εἰς 160 γραμμάρια! “Ένα ὀλόκληρο ἐργοστάσιο, στὸ Γιόχανστατ τῆς Βοημίας, ἔξαγει μόνον δύο γραμμάρια ραδίου κατ' ἔτος, η δὲ Εὐρώπη, ἀπὸ τὶς ἀρχές τῆς διακαλύψεως τοῦ ράδιον είχε ἔξαγει σὲ διάνολο μόνον 40 γραμμάρια ραδίου! “Απὸ τὴν παταποτική τοῦ περιήρημο Λεγμανού Ταρτού, η μεγαλύτερη παραγωγὴ ραδίου εἰς διό τὸν κόσμο γίνεται ἀπὸ τὴν Αμερικανικήν Επαρείαν^ε Σταταρο τοῦ Πιτσούργου. “Η Επαρεία αὐτὴ είχε παραγάγει, μέχρι σήμερον, ἐν διώρ 85 γραμμάρια ραδίου, η δὲ ἐπισία τῆς παραγωγῆς ἀνέρχεται εἰς 16-18 γραμμάρια!...

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ εἰς καλὴν τιμὴν παλαιά, μεταχειρισμένα βιβλία διαφόρου ςημείου και διάλληπτοι βιβλιοθήκαι. ‘Επισης ζητούνται σώματα η τεύχη φιλολογ. γαλλ. περιοδικῶν και βιβλία. ‘Αγοράζονται ἀκόμη ἔργα ζωγραφικῆς, ἀγιογραφίαι βιζυαντιναὶ και παλαιὰ κομφωτεχνήματα. Εἰδοποιήστε η γράψατε στὰ γραφεῖα μας, Λέκκα 7.